

اولگ سنتسوف؛ یکی از اسیران کرملین

توانا
TAVANA

آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران
e-collaborative
for civic education

پاییز ۱۴۰۴

مقدمه

جنگ جاری میان دو کشور روسیه و اوکراین به دنبال تجاوز روسیه به کریمه در فوریه ۲۰۱۴ و اشغال آن توسط روسیه آغاز شد. این درگیری توسط ولادیمیر پوتین تا ماه مارس ادامه یافت. او با حمایت گروه‌های شبه‌نظامی و نیروهای تحت فرمان خود کنترل شبه‌جزیره را به دست آورد و اقدامات خود را نیز به بهانه حمایت از اقوام روس توجیه کرد. سپس یک referendum برگزار شد تا درباره پیوست کریمه به روسیه تصمیم گرفته شود.^۱ با این حال، دولت اوکراین این اقدامات را غیرقانونی و پراز موارد مبتنی بر نقض قوانین اعلان کرد و به علاوه اکثر کشورها و نیز قطعنامه ۲۶۲/۶۸ مجمع عمومی سازمان ملل این referendum را نامعتبر اعلام کردند. با این وجود در ۲۷ مارس همان سال، کریمه به فدراسیون روسیه پیوست.^۲ بسیاری علیه اشغالگری روسیه اعتراض کردند، از جمله کارگردان اوکراینی اولگ سنسوف. در واکنش، دادگاه نظامی روسیه او را به اتهام بمب‌گذاری و انجام حملات تروریستی به ۲۰ سال زندان محکوم کرد. این در حالی بود که هیچ مدرکی برای اثبات اتهامات ارائه نشده بود.^۳

سنسوف فقط یک مثال از زندانیان سیاسی اوکراینی است که به طرزی ناعادلانه در روسیه و تحت شرایط غیرانسانی نگهداری شده و می‌شوند. از زمان تجاوز به کریمه در

1. "History of Crimea." Britannica.

2. "UN Assembly declares Crimea referendum invalid" United Nations. Mar 27, 2014.

3. "We Stand with Oleg Sentsov." Amnesty International, 2018.

سال ۲۰۱۴، سرکوب زندانیان سیاسی در روسیه به شدت افزایش یافته است. سرکوبی که درصد قابل توجهی از آن متوجه تاتارهای کریمه است. سازمان‌های مختلف، استراتژی‌ها و کمپین‌های متنوعی را به دنبال بازداشت‌های غیرقانونی فراگیر در روسیه به راه انداخته‌اند تا به آزادی زندانیان سیاسی اوکراینی یاری رسانند.

زمینه سیاسی

در نوامبر ۲۰۱۳، یانوکوویچ - رئیس‌جمهور وقت اوکراین و حامی سرسخت روسیه - به دلیل ارتباطات اقتصادی با روسیه، با ادغام اوکراین در اتحادیه اروپا مخالفت کرد. این امر موجب ناراحتی بسیاری از شهروندان اوکراین شد که امیدوار بودند از طریق عضویت در اتحادیه وضعیت اقتصادی و سیاسی خود را بهبود بخشند. یانوکوویچ به فساد و خودکامگی نیز شهرت داشت و این تصمیم او موجب بروز رویداد موسوم به یورومیدان شد؛ نامی که به موج اعتراضی ضدحکومتی در آن زمان داده شد. این اعتراضات با هدف پایین کشیدن یانوکوویچ از کاخ ریاست جمهوری بود و با وجود تلاش‌های مختلف برای پایان‌بخشی به آن، از جمله با استفاده خشونت‌آمیز و غیرقانونی از نیروهای ویژه پلیس، در نهایت یانوکوویچ از مقام خود دست کشید و به روسیه فرار کرد و از آن کشور درخواست پناهندگی کرد. مجلس اوکراین اعلام کرد که یانوکوویچ «به نحو غیرقانونی از وظایف خود دست کشیده است» و رأی به برکناری او از مقام ریاست‌جمهوری داد.^۱ این وضعیت موجب شد روسیه احساس ضعف کند. مقامات روس متوجه شدند که نفوذ خود بر اوکراین را از دست داده‌اند؛ امری که منجر به تجاوز آن‌ها به آن کشور و ضمیمه کردن کریمه به خاک روسیه شد.^۲

1. "On Self-Removal of the President of Ukraine from his Constitutional Authority and Early Elections of the President of Ukraine" Verkhovna Rada of Ukraine. Feb 22, 2014.

2. "2014 Ukraine Crisis." Max Fisher. Vox. Sep 3, 2014.

بالاکلیا، اوکراین، پس از آزادی شهر از اشغال روسیه در ۸ سپتامبر ۲۰۲۲.

ولادیمیر پوتین تجاوز خود را با بهانه حفاظت از منافع روسیه در اوکراین توجیه کرد. در فوریه ۲۰۱۴، نیروهای نظامی روسیه فرودگاه‌ها و مجلس کریمه را محاصره کردند. یک ماه بعد، یک referendum برگزار شد تا درباره ضمیمه شدن کریمه به روسیه تصمیم گرفته شود؛ در این referendum بر اساس اکثریت ۹۵ درصد آراء، روسیه کنترل کریمه را به دست گرفت. البته این referendum توسط دولت اوکراین، مجمع سازمان ملل و اکثر کشورها، از جمله رهبران گروه G6 (کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، انگلستان و ایالات متحده) غیرمشروع، غیرقانونی و نامعتبر تلقی شد. از آن زمان تا کنون، جنگ بین اوکراین و روسیه گسترده‌تر و خشونت‌بارتر شده است. از سویی اوکراین در تلاش است تا به عضویت ناتو در آید و از سوی دیگر روسیه به دخالت در این کشور ادامه می‌دهد. دفتر حقوق بشر سازمان ملل متحد تخمین می‌زند که تعداد کلی کشته شده‌های مرتبط با مناقشات اوکراین از ۱۴ آوریل ۲۰۱۴ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۱ بین ۵۱ تا ۵۴ هزار نفر باشد.^۱ طی این مدت، بازداشت‌های ناعادلانه متعددی انجام شده است. روسیه و اوکراین ده‌ها تن از زندانیانی که در جریان

1. "Conflict-related civilian casualties in Ukraine" United Nations Human Rights. Jan 27, 2022.

ضمیمه شدن کریمه به روسیه در سال ۲۰۱۴ به اسارت گرفته شده بودند را مبادله کرده‌اند. با این حال، بسیاری از زندانیان سیاسی همچنان در شرایطی نامساعد نگهداری می‌شوند.^۱ متأسفانه، برخورد غیرانسانی با زندانیان سیاسی در سراسر جهان رایج است. به عنوان مثال، به گفته برخی منابع حقوق بشری در حال حاضر در ایران نزدیک ۶۰۰ زندانی سیاسی وجود دارند که تحت شکنجه جسمانی و روانی، حبس انفرادی، عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی، محروم از تماس با خانواده و وکیل و بعضاً در حال اعتصاب غذا هستند.^۲ در سال ۱۳۶۷، تعداد زیادی از زندانیان سیاسی در ایران قربانی یک قتل عام شدند. روح‌الله خمینی، رهبر وقت جمهوری اسلامی، با نوشتن یک فتوا مجوز محاکمه و اعدام چند هزار زندانی سیاسی را به اتهام «محرابه (جنگیدن) با خدا» صادر کرد که بسیاری از آنان صرفاً به دلیل احتمال یا سوءظن ارتباط با یک سازمان مخالف جمهوری اسلامی در زندان بودند. در سال ۲۰۱۸، سازمان عفو بین‌الملل اعلام کرد که مقامات نظام مرتکب «جنایت علیه بشریت از طریق فرمان‌های ناپدیدسازی و اعدام فراقانونی هزاران مخالف سیاسی در سال ۱۹۸۸» شده‌اند. خانواده‌های قربانیان تا کنون شاهد هیچ عدالتی برای این قتل عام نبوده‌اند. در سال ۲۰۲۱، ۱۵۰ کارشناس سابق سازمان ملل و متخصصان حقوقی نام‌آشنا، طی ارسال یک نامه به دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل خواستار تشکیل یک کمیسیون بین‌المللی تحقیق درباره قتل عام ۱۹۸۸ شدند. متأسفانه، زندانیان سیاسی در سراسر جهان همانند ایران و روسیه قربانی شکنجه و خشونت هستند.^۳ یک نمونه شاخص زندانیان سیاسی اوکراینی که بدون وجود مدارک معتبر در روسیه گرفتار شد، اولگ سنتسوف بود. اتهام «تروریسم» که به او زده شد به دلیل اعتراضات فعالانه‌اش علیه روسیه و اشغال کریمه در سال ۲۰۱۵ بود. او شکنجه و به زندانی در روسیه فرستاده شد؛ جایی که پنج سال از ۲۰ سال حکمش را سپری کرد. داستان او به دلیل ناعادلانه بودن پرونده‌اش در سراسر جهان شناخته شد.

سنتسوف فقط یک مثال از بی‌شمار قربانیان پیگردهای سیاسی است که فقط به

1. "Ukraine Crisis: A Timeline." Nigel Walker. House of Commons Library. Apr 1, 2022.

2. "Iran Prison Atlas" United for Iran. 2022.

3. "Iran's leaders 'are responsible' for executing 30,000 political prisoners." Mostafa Naderi. Open Democracy. Jun 7, 2021.

خاطر فعالیت‌های حقوق بشری خود زندانی شده‌اند.^۱ پرونده سنتسوف اهمیت دارد؛ چراکه آگاهی جهان را درباره بی‌عدالتی‌ها، خشونت‌ها و فشارهای تحمیلی‌ای که تحت یک رژیم استبدادی علیه زندانیان سیاسی اعمال می‌شود افزایش داده و می‌دهد. داستان او به درک عمیق‌تر ما درباره آزار و اذیت و ستمی که یک فرد به عنوان یک فعال سیاسی تحمل می‌کند کمک می‌کند: «آن‌ها به طور مرتب شکنجه می‌کنند؛ حمل و نقل [افراد به روشی] غیرانسانی، از جمله انتقال‌های ماه به ماه در قطارهایی مملو از زندانیان و با دسترسی ناچیز به آب و بهداشت، و زندانی کردن در کلونی‌های زندانیان.»^۲ سنتسوف یک همبستگی جهانی از فعالان سیاسی را برای رهایی خود و سایر زندانیان سیاسی ایجاد کرده است.

تجمع برای آزادی زندانیان سیاسی اوکراینی اسیر در روسیه، کی‌یف، اوکراین، ۲۰۱۸.

1. "Filmmaker Oleg Sentsov and others freed in prisoner swap" Amnesty International. Sep 7, 2019.

2. "Why We Must Speak Out about Oleg Sentsov Now." Natalia Arno. Atlantic Council. Sept 11, 2018.

اولگ سنتسوف

اولگ سنتسوف یک کارگردان اوکراینی سینما است که فعالیت‌هایی علیه رئیس‌جمهور سابق آن کشور، ویکتور یانوکوویچ، و اشغال کریمه توسط روسیه انجام داد و در ماه مه ۲۰۱۴ بازداشت شد. اتهامی که به علت آن توسط سرویس امنیت فدرال روسیه محاکمه شد، تروریسم بود. در سال ۲۰۱۵، سنتسوف اعلام کرد که برای اخذ اعتراف تحت شکنجه بوده است. او به اتهام بنیان‌گذاری یک گروه ملی‌گرای اوکراینی و سازمان‌دهی بمب‌گذاری مجسمه لنین، به ۲۰ سال زندان محکوم شد. با این حال، ژنرال آفاناسیف که به عنوان یک شاهد کلیدی علیه او محسوب می‌شد، اعلام کرد که تحت شکنجه به اعلام شهادت علیه سنتسوف مجبور شده است. اولگ سنتسوف بدون شواهد معتبری زندانی بود. گروه‌های متعددی، از جمله دولت ایالات متحده آمریکا، باور داشتند که سنتسوف به علت ایدئولوژی سیاسی خود محکوم شده است. با این حال، پوتین این اتهامات را رد و اعلام کرد که زندانی‌شدن سنتسوف به همان دلیل تروریسم است.

تا سال ۲۰۱۸، پس از شکست تلاش‌ها برای آزادی او و به دنبال انتقال به یک سلول انفرادی که در آن شکنجه شده بود، سنتسوف به یک اعتصاب غذای ۱۰۰ روزه برای آزادی ۷۰ زندانی سیاسی اوکراینی دست زد. در نهایت اما او توسط مقامات مجبور شد که این اعتصاب را پایان دهد. اقدامات او و اخبار اتفاقاتی که برایش می‌افتد حمایت چشم‌گیری در زمینه پرونده او برانگیخت؛ از جمله کمپین‌هایی مانند «روز جهانی کنش»^۱ که توسط «پروژه صدا»^۲ با همکاری انجمن قلم آمریکا^۳ و تعدادی از همیاران در سراسر جهان برگزار شد؛ از جمله «مرکز آزادی‌های مدنی»^۴، «مشارکت بین‌المللی برای حقوق بشر»^۵، انجمن

1. Global Day of Action.

2. Voice Project.

3. Pen America.

4. Center of Civil Liberties.

5. International Partnership for Human Rights.

قلم سانتا کروز،^۱ انجمن قلم بلاروس^۲ و «انجمن جهان آزاد»^۳ در کشورهایی مانند فرانسه، کانادا، بولیوی، آلمان، ایالات متحده، لیتوانی و لهستان. اقدامات صورت گرفته در «روز جهانی کنش» شامل بیانیه‌ها، تجمعات و رویدادهای ویژه در حمایت از اولگ سنتسوف بود.^۴ کمپین دیگری به نام «اولگ سنتسوف را نجات دهید» (#SaveOlegSentsov) نیز به راه افتاد که تمرکز آن بر آزادی زندانیان سیاسی اوکراینی و محافظت از آنان بود. در این فعالیت‌ها، اقداماتی در چهل کشور جهان و به شکلی تقریباً همزمان صورت گرفت که شامل خبررسانی، رویدادهای عمومی در فضاهای شهری و پخش فیلم «فرآیند: دولت روسیه علیه اولگ سنتسوف» بود. این مستند که داستان سنتسوف را روایت می‌کرد، توسط بازیگران، کارگردانان و هنرمندان مشهور حمایت شد.^۵ در سپتامبر ۲۰۱۹، سنتسوف آزاد شد.^۶ با این حال، او نمونه واضحی است که نشان می‌دهد مبارزه تا زمانی که تمام زندانیان سیاسی اوکراینی آزاد نشوند، پایان نخواهد یافت.^۷

1. Pen Santa Cruz.

2. Pen Belarus.

3. Free World Association.

4. "Global Day of Action." Pen America. Feb 26, 2018.

5. "Annual Report: Save Oleg Sentsov Campaign." Center for Civil Liberties. 2018.

6. "Oleg Sentsov" Pen America.

7. "Freed Ukrainian filmmaker receives human rights award." Charlotte Mitchell. Aljazeera. Nov 26, 2019.

تجمع در اعتراض به وضعیت زندانیان سیاسی اوکراینی در روسیه با شعار «اسیران کرملین را آزاد کنید»، کراکوف، لهستان، ۲۰۱۸.

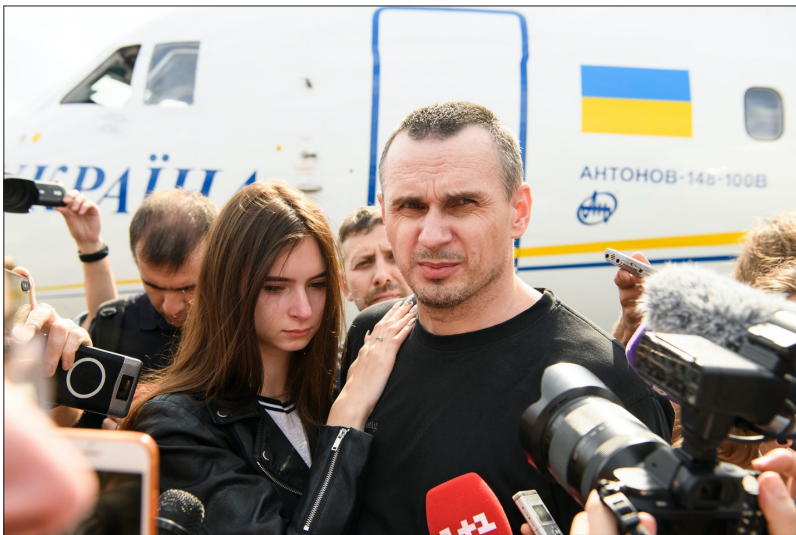
آزادی اولگ سنتسوف

اولگ سنتسوف اکنون چهره‌ای شناخته‌شده در مبارزه برای حقوق بشر و آزادی‌های اساسی است. در سال ۲۰۱۸، او جایزه ساخاروف برای آزادی اندیشه را دریافت کرد که به افراد یا سازمان‌های فعال در زمینه حقوق بشر اعطا می‌شود.^۱ پرونده سنتسوف نه تنها تاثیر محلی بلکه پیامدهای جهانی داشت. سازمان‌هایی مانند عفو بین‌الملل، انجمن قلم آمریکا و «مدافعان خط مقدم»^۲ از سنتسوف و زندانیان سیاسی که به طرز نامنصفانه‌ای در روسیه با آن‌ها برخورد شده بود، حمایت کردند. انجمن قلم آمریکا نامه‌ای حاوی ابراز پشتیبانی از سوی ستارگان سینما، نویسندگان و مجریان تلویزیونی به وزیر وقت امور خارجه آمریکا - رکس تیلرسون - ارسال کرد و خواستار فشار بیش‌تر برای آزادی اولگ سنتسوف شد. پرونده سنتسوف به دلیل فاش‌کردن ماهیت یک رژیم استبدادی و بی‌رحمی معمولاً

1. [PenAmerica Campaign](#). "PenAmerica. May 10, 2017.

2. Front-Line Defender.

پنهانی که زندانیان سیاسی تحمل می‌کنند، توجه جهان را به خود جلب کرد.^۱ پس از تلاش عفو بین‌الملل برای گرفتن آزمایش پزشکی از سنتسوف، کارشناسان سازمان ملل از وضعیت جسمانی و روانی او ابراز نگرانی کردند. «پروژه صدا» یکی از سازمان‌هایی بود که کمپین آزادی اولگ سنتسوف را با اجرای «روز جهانی کنش» برای اولگ سنتسوف و با حمایت انجمن قلم آمریکا آغاز کرد.^۲ پس از شروع طرح‌های سازمان‌های بین‌المللی و دولت‌ها، و پس از پنج سال زندان، سنتسوف در نهایت آزاد شد. او بخشی از یک برنامه مبادله ۷۰ زندانی بین اوکراین و روسیه بود.^۳

اولگ سنتسوف در کنار دخترش، پس از آزادی در جریان مبادله زندانیان روسیه و اوکراین، ۷ سپتامبر ۲۰۱۹، فرودگاه بین‌المللی بوریسپیل، نزدیک کی‌یف، اوکراین.

1. "Oleg Sentsov." Human Rights Commission.
2. "Worldwide Day of Action for Oleg Sentsov." Voice Project.
3. "Oleg Sentsov Release." Nancy Tartaglione. Deadline. Sep 7, 2019.

پیگرد و بازداشت غیرانسانی

پیگرد قضایی و بازداشت سیاسی شهروندان از جمله روزنامه‌نگاران، فعالان مخالف، گروه‌های مذهبی «ممنوع» و اعضای سازمان‌های سیاسی خاص، در ارتباط با اشغال کریمه توسط روسیه در سال ۲۰۱۴ افزایشی چشمگیر یافته است. بسیاری از آن‌ها با مسائلی مانند بازداشت‌های غیرقانونی، ناپدیدسازی قهری و محاکمه‌های نمایشی در دادگاه‌های تحت کنترل روسیه مواجه شده‌اند. تعداد قابل توجهی از این گروه با تاتارهای کریمه مرتبط هستند. از نظر تاریخی، پیگرد تاتارها به سال ۱۹۴۴ بازمی‌گردد؛ زمانی که استالین این گروه را به همکاری با نازی‌ها متهم کرد. در ۱۸ تا ۲۰ مه ۱۹۴۴، بیش از ۱۸۰ هزار تاتار کریمه به زور به مناطق دورافتاده آسیای مرکزی و سیبری تبعید شدند. آن‌ها برای ۴۵ سال یعنی تا سال ۱۹۸۹، اجازه بازگشت به سرزمین خود را نداشتند. از این‌رو، تجاوز سال ۲۰۱۴ با آنچه که آن‌ها قبلاً تجربه کرده بودند، چندان متفاوت نبود. تاتارهای کریمه قربانی ناپدیدسازی و زندان بودند و هدف آزارهایی هولناک واقع شدند. بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹، ۳۲۱ زندانی سیاسی اوکراینی آزاد شدند، در حالی که ۱۲۰ نفر دیگر همچنان در بند بودند.^۱ بعدتر این تعداد به ۴۱۰ نفر افزایش یافت،^۲ که ۳۲۹ نفرشان به دلیل گرایش‌های مذهبی و ۸۱ نفر به دلایل سیاسی بازداشت شده بودند.^۳ تا سال ۲۰۱۷، حداقل ۲۶ نفر از تاتارهای کریمه با اتهامات تروریستی روبرو بودند که برای اتهاماتشان شواهدی واقعی وجود نداشت.^۴ زندانیان سیاسی همچنین به صورت روزانه با شکنجه و آزار به اعتراف به جرائمی می‌شوند که مرتکب نشده‌اند. در نظر روسیه، آن‌ها حتی زمانی که بی‌گناهی‌شان آشکار است انسان محسوب نمی‌شوند.

زندانیان سیاسی در روسیه، دهه‌هاست که به دلیل باورهای دینی و سیاسی خود تحت آزار و اذیت قرار گرفته‌اند. در سال ۱۹۸۷، پس از آزادی ۴۲ زندانی سیاسی به دلیل

1. "Occupied Crimea: Victims and Oppressors." Brynykh and Lykholat. Freedom House. Aug 30, 2018.

2. "400 Ukrainian imprisoned without a crime in Russia." Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 20, 21.

3. "Russian Rights Group Memorial Documents 410 Political Prisoners." Radio Free Europe Radio Liberty. Aug 17, 2021.

4. "Crimea: Persecution of Crimean Tatars intensifies." Human Rights Watch. Nov 14, 2017.

فعالیت‌های ساخاروف، برآوردها نشان می‌داد که هنوز دست‌کم هزار زندانی در زندان‌ها یا اردوگاه‌های شوروی نگهداری می‌شوند.^۱ با وجود امیدها و خوش‌بینی‌های اولیه مبنی بر این‌که روسیه پس‌ا-شوروی سیاست‌های سرکوبگرانه را کنار خواهد گذاشت و وجود زندانیان سیاسی به پایان خواهد رسید، گزارش‌ها واقعیتهای تلخ را آشکار می‌کنند: بسیاری از شهروندان همچنان به دلایل سیاسی در بازداشت هستند یا با خطر زندانی شدن مواجه‌اند. این وضعیت، استمرار روش‌های اقتدارگرایانه و مبارزه مداوم برای آزادی سیاسی در این کشور را برجسته می‌کند.

در نتیجه با این‌که مدت‌ها از فروپاشی شوروی گذشته است، بسیاری از شرایط غیرانسانی زندانیان سیاسی هنوز هم ادامه دارد و در این زمینه از روش‌های آن دوره استفاده می‌شود. بیش‌ترین پیگرد در میان اقلیت‌های مذهبی و قومی است. سازمان‌های اسلامی مانند حزب التحریر بدون وجود شواهدی به عنوان تروریست شناخته شده‌اند. بیش‌تر زندانیان سیاسی در روسیه برچسب‌هایی مانند فاسد، خشن و بی‌وطن خورده‌اند. به گزارش مرکز یادبود حقوق بشر، زندانیان به‌ناچار باید از خود در برابر تحقیقات ضعیف و مخدوش، شاهدان ناشناس، شواهد جعلی و تله‌های امنیتی دفاع و محافظت کنند.^۲

زندان‌ها و مجموعه‌های کیفری روسیه هنوز هم شبیه گولاگ‌های شوروی هستند که در دوران استالین ساخته شدند. آنچه در این سیستم‌ها دیده می‌شود شامل زیرساخت‌های ضعیف، نقض حقوق بشر، شکنجه، فساد و سوءاستفاده از زندانیان است. کارمندان زندان در روسیه می‌دانند چگونه اشکالات و فساد را پنهان کنند و با بهره‌برداری از زندانیان و دریافت و پرداخت رشوه پول به دست آورند. اداره خدمات زندان فدرال (FSIN) مسئول اداره و نظارت بر زندان‌ها است. نکته شگفت‌انگیز این است که این اداره در واقع به عنوان یک «دولت درون دولت» عمل می‌کند. آن‌ها خدمات بهداشتی، حمل و نقل، آموزش و... خود را دارند که موجب می‌شود در یک موقعیت قدرت، فساد و سلطه قرار بگیرند.

زندانیان با قطارهایی بدون پنجره به مجموعه‌های کیفری بی‌نام‌ونشان انتقال می‌یابند. اغلب این مجموعه‌ها دور از مناطق پرجمعیت قرار گرفته‌اند، بنابراین اغلب زندانیان از

1. "Sakharov's list." Gary Lee. The Washington Post. Feb 8, 1987.

2. "Punishment without Crime." Ellen Leafstedt. Riddle. Mar 11, 2021.

ارتباط با خانواده و وکلای خود محروم هستند. چهار نوع مجموعه کیفری در این کشور وجود دارد: با تدبیرات امنیتی پایین، معمولی، بالا و ویژه. مورد اول به زندانیان اجازه می‌دهد تا به آزادی حرکت کنند و با خانواده خود ملاقات داشته باشند. در نوع دوم، زندانیان به طور دائمی تحت نظارت هستند و در اتاق‌های بزرگ با ۱۵۰ تختخواب نگهداری می‌شوند. در دو نوع مجموعه دیگر، زندانیان با محدودیت بیش‌تری مواجه هستند؛ آن‌ها در اتاق‌هایی با حداکثر ۵۰ زندانی نگهداری می‌شوند. بیش‌تر این مجموعه‌ها دارای شرایط استاندارد فضای مورد نیاز زندانیان نیستند. به دلیل ازدحام و تعداد زیاد زندانیان در هر سلول، حفظ بهداشت دشوار است که منجر به شیوع بیماری‌های ویروسی می‌شود. متأسفانه، نرخ مرگ و میر زندانیان نیز گزارش نمی‌شود.

زندان‌های قربانی سوءاستفاده، شکنجه و کار اجباری به صورت جمعی هستند. برگزاری دادگاه‌های سیاسی در روسیه امری متداول است، زیرا این یک راه برای مقابله با مخالفان سیاسی است. به همین دلیل مدافعان حقوق بشر و اقلیت‌ها به طور فزاینده‌ای مورد پیگرد و سرکوب قرار می‌گیرند. تنها در سال ۲۰۱۸ به دلایل سیاسی و مذهبی ۱۹۵ تن زندانی شدند. با وجود این‌که شرایط زندان‌های روسیه غیرانسانی محسوب می‌شوند، ولادیمیر پوتین در سال ۲۰۱۸ اعلام کرد که هیچ اصلاحات جدیدی برای زندان‌ها برنامه‌ریزی نشده است.^۱

کمپین‌های کنشگری برای آزادی زندانیان سیاسی

تا تاریخ ۱ اکتبر ۲۰۲۱، ۳۲۱ نفر که بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ آزاد شده بودند، به عنوان افرادی شناخته شده‌اند که به دنبال تجاوز مسلحانه علیه اوکراین از آزادی خود محروم شده‌اند. علاوه بر این، بر اساس داده‌های گروه‌های حقوق بشری، حداقل ۱۲۰ زندانی سیاسی اوکراینی هنوز از آزادی خود محروم بوده یا با محدودیت در آزادی خود در قلمرو فدراسیون روسیه یا کریمه اشغالی روبرو هستند.^۲ مدافعان حقوق بشر، اقلیت‌های

1. "Russia Behind Bars: The peculiarities of the Russian prison system." Jan Strzelecki. OSW Center for Eastern Studies. Feb 07, 2019.

2. "400 Ukrainians imprisoned without a crime in Russia." Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 20, 2021.

مذهبی و قومی و مخالفان سیاسی در شرایط ناگوار و در خطر شکنجه و ناپدیدسازی نگهداری می‌شوند. به همین دلیل است که مراجع و نهادها و جامعه باید از وضعیت آگاه شوند و از برخورد غیرانسانی با زندانیان سیاسی باخبر باشند تا بتوانند از آن‌ها دفاع لازم را بر اساس باورهای بنیادین خود انجام دهند.

در همین راستا سازمان‌های مختلف، راهکارها، پروژه‌ها و کمپین‌هایی را برای کمک به آزادی زندانیان سیاسی و افزایش آگاهی درباره وضعیت آن‌ها ایجاد کرده‌اند. از جمله این پروژه‌ها می‌توان به OVD-info اشاره کرد که یک سازمان غیرانتفاعی مستقل روسی است که توسط مرکز یادبود حقوق بشر تاسیس شده و برای زندانیان سیاسی آگاهی‌رسانی می‌کند. یکی از پروژه‌های دیگر «ائتلاف برای آزادی زندانیان سیاسی کرملین» است^۱ که برخی از اعضای آن عبارتند از بنیاد حقوق بشر، یورومیدان اس.او.اس،^۲ سولیداروس^۳ و مرکز آزادی‌های مدنی.^۴ آن‌ها کنش‌هایی گروهی را برای آزادی زندانیان سیاسی هماهنگ می‌کنند و برای هر کدام از زندانیان سیاسی پروفایل‌هایی ایجاد می‌کنند تا آگاهی مردم و فشار بر مقامات روسیه برای آزادی‌شان را بالا ببرند.^۵

«کریمه، پنج صبح» نام پروژه‌ای است که با همکاری سازمان USAID، سازمان عفو بین‌الملل و اس.او.اس کریمه، موسسه اوکراین و وزارت امور خارجه اوکراین ایجاد شده است. این پروژه به سه بخش اصلی تقسیم شده است: بخش اجرا-سند، بخش کتاب و یک کمپین اطلاع‌رسانی. بخش اجرا-سند بر اساس نمایشنامه ناتالیا ووروژبیت و آناستازیا کوسودی ایجاد شد که شامل مصاحبه با ۱۱ زندانی سیاسی و خانواده‌هایشان بود.^۶ این پروژه به دنبال جلب توجه به اثرات منفی اشغال کریمه بر زندانیان سیاسی، از جمله کنشگران و تاتارهای کریمه است. علاوه بر این، می‌خواهد تا جای ممکن به مردم در مورد

1. "About Us." OVD info.

2. Euromaidan SOS.

3. Solidarus.

4. Center for Civil Liberties.

5. "No to War." Free Russia Foundation.

6. "Crimea 5am Performance-Document." Dmytro Kostyumynsky. Dollmen Theater Company. Nov 2, 2021.

زندانیان سیاسی و خانواده‌هایشان آموزش دهد و هم‌دردی و حمایت آن‌ها را برانگیزد. «مردم مرا رها کن»^۱ نام کمپین دیگری است که توسط یورومیدان اس.او.اس راه‌اندازی شده است. این پروژه توسط گروه‌هایی هم‌چون «افراد نیازمند»^۲، یورومیدان پرس،^۳ یورومیدان ورشو^۴ و وزارت امور خارجه اوکراین حمایت شد. این کمپین بر ارائه کمک حقوقی و ایجاد آگاهی از وضعیت زندانیان سیاسی تمرکز دارد و هدف آن «آزادی تمام افرادی که در فهرست کمپین قرار دارند، نظارت بر رعایت حقوق اساسی اسیران کرملین، به‌خصوص آزادی از شکنجه، دسترسی آزاد به وکیل، مراقبت‌های پزشکی و غیره است»^۵. همچنین این کمپین مشارکت افراد را از طریق کمک‌های مالی برای کمپین و خانواده‌های زندانیان، ارسال نامه و کمک به به‌اشتراک‌گذاری اهداف کمپین فراهم می‌کند. این تنها برخی از کمپین‌های ایجادشده برای آزادی زندانیان سیاسی در روسیه است. مهم است که اطلاعات و بینش درباره افرادی که از حق خود برای آزادی بیان و اجتماع دیدگاه‌های متفاوت استفاده می‌کنند و به زندان می‌روند و شکنجه می‌شوند منتشر شود. به جز کمپین‌ها اقدامات دیگری نیز برای حمایت از آزادی زندانیان سیاسی اسیرشده توسط کرملین صورت گرفته است؛ شامل دادخواهی‌ها، قطع‌نامه‌ها و مکاتبات انجام‌شده توسط دستگاه‌های سازمان ملل، نهادهای منطقه‌ای و گروه‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی. در دسامبر ۲۰۱۸، قطع‌نامه ۲۶۳/۷۳ مجمع عمومی سازمان ملل به ابراز نگرانی خود در مورد استفاده از شکنجه به عنوان ابزاری برای اخذ اعترافات غیرواقعی اشاره کرد: «با نگرانی عمیق از این‌که از سال ۲۰۱۴ تا کنون، گزارش‌هایی مبنی بر استفاده از شکنجه توسط مقامات روسیه برای گرفتن اعترافات دروغین در پرونده‌های دارای انگیزه سیاسی منتشر شده است، از جمله در مورد اولگ سنتسوف، فیلم‌ساز اوکراینی، و همچنین با ابراز نگرانی عمیق از ادامه بازداشت‌ها و دستگیری‌های خودسرانه شهروندان اوکراینی توسط فدراسیون

1. Let My People Go.

2. People in Need.

3. Euromaidan Press.

4. Euromaidan Warszawa.

5. "Let My People Go." Let My People Go.

روسیه.^۱ در همان سال، کمیته مبارزه با شکنجه به دستگیری خودسرانه مدافعان حقوق بشر، وکلا و مخالفان سیاسی و قرار گرفتن اجباری آن‌ها در موسسات روانپزشکی به عنوان یک روش مجازات اعتراض کرد. شورای حقوق بشر سازمان ملل نیز نامه‌های انتقادی را در مورد دستگیری و بازداشت اقلیت‌های مذهبی مانند شاهدان یهوه صادر کرده است. علاوه بر این، پارلمان اروپا و مجمع پارلمان‌های شورای اروپا (PACE) قطع‌نامه‌های مختلفی را برای درخواست آزادی فوری زندانیان سیاسی، از جمله شهروندان اوکراینی مانند اولگ سنتسوف صادر کرده‌اند.^۲

جنگ در اوکراین همچنان ادامه دارد. تصویر خانواده‌های جنگ‌زده اوکراینی که از طریق مرز مجارستان به منطقه‌ای آرام پناه می‌برند، مجارستان، ۲۰۲۲.

1. "General Assembly Resolution 73/263." United Nations General Assembly. Dec 22, 2018.

2. "The Kremlin's Political Prisoners." Perseus Strategies. 2019.

زندانیان سیاسی جاری

در اکتبر سال ۲۰۲۱، تعداد زندانیان سیاسی اوکراینی در روسیه نزدیک به ۴۰۰ تن اعلام شد.^۱ این‌ها افرادی هستند که به دلیل باورهایشان به طور ناعادلانه زندانی و شکنجه شده‌اند. حال آن‌که طبق اعلامیه جهانی حقوق بشر، «هیچ کس نباید تحت شکنجه یا برخورد و یا مجازات بی‌رحمانه یا غیرانسانی باشد».^۲ متأسفانه، زندانیان سیاسی به طور مرتب مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند و به دلیل نبود بهداشت در زندان در معرض شیوع بیماری‌های واگیر قرار دارند.

خسوفت‌های روسیه و پیگرد زندانیان سیاسی اوکراینی، به‌ویژه تاتارهای کریمه، تا امروز و با ادامه حملات این کشور ادامه دارد. پوتین با ادعای این‌که اوکراین تهدیدی برای امنیت، توسعه و وجود روسیه است و برای ممانعت از پیوستن اوکراین به ناتو، یکی از بزرگ‌ترین جنگ‌های اروپا - از سال ۱۹۴۵ - را آغاز کرده است.^۳ این مردم عادی هستند که قربانی شکنجه، آزار، ناپدیدشدن اجباری و اعدام هستند. در چند ماه گذشته، فعالان، وکلای حقوق بشر و روزنامه‌نگاران به تبعید فرستاده می‌شوند یا به چیزهایی مانند افراتی بودن یا تروریسم متهم می‌شوند.^۴ بعضی از آنان مجبور به خروج اجباری از کشور می‌شوند. بین ۲۴ تا ۲۶ مارس ۲۰۲۲، نهاد نظارتی سازمان ملل برای اوکراین (HRMMU) از ناپدیدشدن ۲۱ روزنامه‌نگار و فعال جامعه‌مدنی گزارش داد. آن‌ها همچنین اخبار قابل اعتمادی را دریافت کرده‌اند «از این‌که بیش از ۴۵ مورد شکنجه و بدرفتاری توسط افسران پلیس و اعضای نیروهای نظامی صورت گرفته که در مواردی شامل بستن مردم به ستون‌های برق و یا درختان با نوار چسب‌های صنعتی بوده است».^۵ فیلم‌های بسیاری نیز از بازداشت اسیران اوکراینی با بدرفتاری و تهدید و توهین وجود دارد. این مهم است که از طریق کمپین‌ها و سازمان‌های حقوق بشری این جرایم انسانی متوقف شود و

1. "400 Ukrainian imprisoned without a crime in Russia." Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 10, 2021.

2. "Political Prisoners." Douglas J. Dallier. Britannica.

3. "Russian invasion 2022." Paul Kirby. BBC News. May 9, 2022.

4. "Russia: Repression Escalates." Human Rights Watch. Jan 13, 2022.

5. "Human rights situation in Ukraine 2022." United Nations Human Rights Office of the High Commissioner. 2022.

درباره آنها آگاهی ایجاد شود.

جمع‌بندی

آزار و اذیت و شکنجه زندانیان سیاسی اوکراینی در روسیه تا امروز ادامه دارد. جنگ بین روسیه و اوکراین در سال ۲۰۱۴ با اشغال کریمه آغاز شد و تا کنون با حملات جدید و بمباران مناطق مختلف توسط پوتین برای «حفاظت» از روسیه و جلوگیری از پیوستن اوکراین به ناتو ادامه دارد. زندانیان سیاسی، به‌ویژه تاتارهای کریمه، تحت تاثیر این تهاجم نظامی قرار گرفته‌اند. آنها مورد شکنجه، اعدام و ناپدید شدن اجباری بوده‌اند. اولگ سنتسوف، فیلم‌ساز، یکی از اوکراینی‌هایی است که پس از اعتراض به ضمیمه شدن کریمه به خاک روسیه، به ۲۰ سال زندان محکوم شد. اگرچه او پس از حمایت سازمان‌های حقوق بشری و کمپین‌ها برای آزادی‌اش، از زندان بیرون آمد، اما متأسفانه، وضعیت برای همه زندانیان سیاسی چنین نیست. هنوز افرادی که از باورهای سیاسی و مذهبی خود صحبت می‌کنند، به زندان یا مرگ محکوم می‌شوند. اما تمام انسان‌ها شایسته این حق هستند که باورهای خود را آزادانه ابراز کنند.

Oleg Sentsov

آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران
e-collaborative
for civic education

2025

Introduction

The ongoing war between Russia and Ukraine started back in February 2014 due to Russia's invasion and occupation of Crimea. By March of the same year, Vladimir Putin invaded Crimea. He took control of the peninsula with the support of paramilitary groups and troops, justifying his decision as a way to protect Russian ethnicity. A popular referendum was held to decide on Crimea's annexation to Russia.¹ Even though the government of Ukraine labeled this decision as unconstitutional and full of irregularities, and the referendum was recognized as invalid by the majority of countries and the UN General Assembly resolution 68/262, by March 27, Crimea was incorporated into the Russian federation.² Many people protested against Russia's occupation of Crimea, including Ukrainian film director Oleg Sentsov. The Russian military court accused him of organizing bombs and terrorist attacks and sentenced him to 20 years in prison, even though no evidence was presented.³ Sentsov is just one example of the various Ukrainian political prisoners held unfairly in Russia under inhumane conditions. Since Crimea's invasion in 2014, the persecution of political prisoners highly increased, with a significant percentage being Crimean Tatars. Due to the regular unlawful imprisonments happening in Russia, different organizations held various campaigns and strategies to help release Ukrainian political prisoners.

Political context

Back in November 2013, former President Yanukovich, a loyal Russian supporter, rejected the integration of Ukraine with the European Union due to his economic ties with Russia, which caused great dis-

1. "History of Crimea." Brit

2. "UN Assembly declares Crimea referendum invalid" United Nations. Mar 27, 2014.

3. "We Stand with Oleg Sentsov." Amnesty International, 2018.

pleasure among Ukrainian citizens who were hoping to improve their economic and political situation through this union. He was already seen as corrupt and autocratic, and this decision made Euromaidan arise, a name given to anti-government protesters, and demanded Yanukovych's impeachment. After various failed attempts to stop the protests, including violent and illegal abuse of force by special police units, Yanukovych abandoned his office and fled to Russia, seeking asylum. Ukrainian parliament declared that Yanukovych "withdrew from his duties in an unconstitutional manner" and voted to remove him from the position of president.¹ This situation led to Russia feeling powerless. They've lost influence over Ukraine, which led to the invasion and annexation of Crimea.²

Balakliya, Ukraine, after the liberation of the city from Russian occupation on September 8th, 2022.

Vladimir Putin justified his invasion to protect Russia's interests

1. "On Self-Removal of the President of Ukraine from his Constitutional Authority and Early Elections of the President of Ukraine" Verkhovna Rada of Ukraine. Feb 22, 2014.

2. "2014 Ukraine Crisis." Max Fisher. Vox. Sep 3, 2014.

in Ukraine. In February 2014, Russian military forces surrounded Crimea's airports, peninsula, and assembly. One month later, a referendum was held to decide on Crimea's annexation; based on the majority of the popular vote, 95%, Russia has maintained control over Crimea. Even though the referendum was considered illegitimate, illegal, and invalid by the government of Ukraine, the UN assembly resolution and the majority of countries, including G6 leaders: Canada, France, Germany, Italy, Japan, United Kingdom, and the United States; Putin and Crimea's leaders signed a bill to annex Crimea to Russia. Since then, the war between Ukraine and Russia has violently increased. Ukraine has been trying to build connections to be a member of NATO, but Russia keeps intervening. Between 2014 and 2021, the "OHCHR estimates the total number of conflict-related casualties in Ukraine from 14 April 2014 to 31 December 2021 to be 51,000–54,000.¹ Throughout this time, various unfair imprisonments were made, but by September of 2019, Russia and Ukraine exchanged dozens of prisoners held captive during the annexation of Crimea in 2014. However, many political prisoners are still held captive under poor conditions.²

Unfortunately, the inhumane treatment of political prisoners is common across the globe. For example, Iran currently has 559 detained political prisoners. They are subjects of physical and psychological torture, solitary confinement, access to health care, family calls and lawyers, and hunger strike.³ In 1988, Iranian political prisoners were victims of a massive massacre. Former supreme leader of the Islamic Republic of Iran, Khomeini, issued a religious edict. Thousands of political prisoners were charged with 'waging

1. "[Conflict-related civilian casualties in Ukraine](#)" United Nations Human Rights. Jan 27, 2022.

2. "[Ukraine Crisis: A Timeline](#)." Nigel Walker. House of Commons Library. Apr 1, 2022.

3. "[Iran Prison Atlas](#)" United for Iran. 2022.

war against God' and executed because of their supposed affiliation with a political organization opposed to the Islamic Republic of Iran. Even though in 2018, Amnesty International reported that Iranian authorities "committed crimes against humanity by forcibly ordering the disappearance and extrajudicial execution of thousands of political dissidents in 1988." And families of the victims haven't yet received justice for the suffering of the lives lost during the massacre. In 2021, 150 former UN officials, renowned international human rights, and legal experts wrote a letter to the UN high commissioner for human rights requesting an international commission of inquiry on the 1988 massacre. Unfortunately, political prisoners are victims of torture and violence worldwide, as seen in Iran and Russia.¹

One significant example of a Ukrainian political prisoner sentenced in Russia without actual evidence is Oleg Sentsov. He was accused of terrorism due to his active protests against Russia and the occupation of Crimea in 2015. He was tortured and sent to a Russian prison, where he spent five years out of a sentence of 20. His story was known across the globe due to the unfairness of his case. Sentsov is just one example of the many victims of politically-motivated prosecutions who are imprisoned simply for exercising their human rights.² Sentsov's case was critical because it created awareness worldwide about the injustices, violence, and coercion committed against political prisoners under an authoritarian regime. His story helped understand the maltreatment and injustices suffered as a political activist, "they are regularly subjected to torture; inhumane transport, including month-long transits in cramped trains with little access to water and sanitation; and imprisonment in prison col-

1. "Iran's leaders 'are responsible' for executing 30,000 political prisoners." Mostafa Naderi. Open Democracy. Jun 7, 2021.

2. "Filmmaker Oleg Sentsov and others freed in prisoner swap" Amnesty International. Sep 7, 2019.

onies.”¹ Sentsov created solidarity worldwide towards political activists, prisoners, and the fight for human rights leading to various campaigns to release him and other political prisoners.

Protest for the release of Ukrainian citizens imprisoned in Russia, Kyiv, Ukraine, 2018.

Oleg Sentsov

Oleg Sentsov is a Ukrainian film director and was an active protester of former president Viktor Yanukovych and Crimea’s invasion. In May 2014, Sentsov was detained and charged with terrorism by Russia’s Federal Security Service. In 2015, Sentsov declared he was being tortured to get a confession. After being accused of founding a Ukrainian nationalist group and organizing an explosion of a statue of Lenin, he was sentenced to 20 years in prison. However, Gena Afanasev, who was considered a key witness against him, declared that he was forced

1. “[Why We Must Speak Out about Oleg Sentsov Now.](#)” Natalia Arno. Atlantic Council. Sept 11, 2018.

through torture to provide testimony against Sentsov. And even then, Oleg was still imprisoned without valid evidence against him. Various entities, including the US government, believed Sentsov was being convicted based on his political ideologies. Still, Putin rejected these accusations and stated Sentsov's imprisonment was due to acts of terrorism. By 2018, after attempts of release were dismissed and he was moved to a solitary cell in which he suffered torture; Sentsov underwent a 100 days hunger strike to demand the release of 70 Ukrainian political prisoners, but he was forced by the authorities to end it. Finally, after five years in prison and the support of campaigns like [Global Day of Action](#), which was organized by the Voice Project in support with Pen America and a number of partners globally including Center of Civil Liberties, International Partnership for Human Rights, Pen Santa Cruz, Pen Belarus, and Free World Association in countries like France, Canada, Bolivia, Germany, United States, Lithuania, Poland, among others. The Global Day of Action was full of readings, rallies and special events in support of Oleg Sentsov.¹ Yet another campaign was the [#SaveOlegSentsov](#), which was focused on protecting and releasing Ukrainian political prisoners. Groups from 40 countries helped organize global actions almost simultaneously, including promotions, flash mobs, and screening of *The Process: The Russian State Against Oleg Sentsov*. This documentary shared Sentsov's story and was supported by various famous actors, directors, and artists.² By September of 2019, Sentsov was freed. However, he clarifies that the fight is not over until all Ukrainian political prisoners are released.³

1. "[Global Day of Action](#)." Pen America. Feb 26, 2018.

2. "[Annual Report: Save Oleg Sentsov Campaign](#)." Center for Civil Liberties. 2018.

3. "[Oleg Sentsov](#)" Pen America.

Protest for the release of Ukrainian citizens imprisoned in Russia, Krakow, Poland, 2018.

Sentsov's release

Oleg Sentsov is an important figure within the fight for human rights and fundamental freedom. In 2018, Sentsov was awarded with the Sakharov Prize for Freedom of Thought, which celebrates individuals or organizations that advocate for human rights.¹ Sentsov's case did not only have a local impact but internationally as well. Organizations like Amnesty International, Pen America, and Front-Line Defender supported Sentsov and political prisoners unfairly treated in Russia. Pen America launched a letter calling on U.S Secretary of State Rex Tillerson to press the release of Oleg with the support of film celebrities, authors, and tv hosts.² Sentsov's case had global attention because it exposed an authoritarian regime and the unseen maltreatment given to political prisoners. In addition to Amnesty's attempt to run a medical exam on Sentsov, UN experts called on Russian authorities

1. "[Freed Ukrainian filmmaker receives human rights award.](#)" Charlotte Mitchell. Aljazeera. Nov 26, 2019.

2. Pen America Campaign." Pen America. May 10, 2017.

to release Sentsov, highly concerned about his physical and mental state.¹ The voice project was another organization that released the campaign Free Oleg Sentsov creating the Worldwide Day of Action for Oleg Sentsov with the support of Pen America.² After the intervention of international organizations and governments, and after five years of imprisonment, Sentsov was finally freed. He was part of a swap of 70 prisoners between Ukraine and Russia.³

Oleg Sentsov with his daughter, after his release after Russia-Ukraine prisoner swap, September 7, 2019, Boryspil International Airport, near Kyiv, Ukraine.

Persecution and Inhumane Imprisonment

The persecution of Crimean political prisoners including journalists, opposition activists, prohibited religious groups and members

1. "Oleg Sentsov." Human Rights Commission.

2. "Worldwide Day of Action for Oleg Sentsov." Voice Project.

3. "Oleg Sentsov Release." Nancy Tartaglione. Deadline. Sep 7, 2019.

of specific political organizations, has highly increased due to Russia's occupation in 2014. Various of them faced unfair arrests, enforced disappearances, and show trials in the hands of Russia-controlled courts, with a predominant number being Crimean Tatars. The persecution of Crimean Tatars dates back to 1944, when Stalin accused this group of Nazi collaboration. On 18-20 May of 1944, more than 180,000 of Crimean Tatars were forcibly deported to the distant areas of Central Asia and Siberia. They were prohibited from returning home until 1989, 45 years later. The 2014 invasion was not that different from what they had already been through. Crimean Tatars have been victims of disappearances and arrests, undergoing horrible maltreatment.¹ Between 2014 and 2019, 321 Ukrainian political prisoners were freed, while 120 remained deprived of their liberty.² This number increased to 410, 329 persecuted for religious affiliations and 81 for political reasons.³ By 2017, at least 26 of those charged were Crimean Tatars with terrorist accusations missing actual evidence.⁴ Political prisoners are victims of daily torture to confess to crimes they have not committed. In the eyes of Russia's laws, they are not human beings even when their innocence is apparent. Political prisoners have been persecuted primarily based on their religious and political beliefs for decades. In 1987, after 42 political prisoners were released from the jails because of Sakharov's activities, estimations suggested that there were still at least 1,000 pris-

1. "Occupied Crimea: Victims and Oppressors." Brynykh and Lykholat. Freedom House. Aug 30, 2018.

2. "400 Ukrainian imprisoned without a crime in Russia." Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 20, 21.

3. "Russian Rights Group Memorial Documents 410 Political Prisoners." Radio Free Europe Radio Liberty. Aug 17, 2021.

4. "Crimea: Persecution of Crimean Tatars intensifies." Human Rights Watch. Nov 14, 2017.

oners in prisons in Soviet jails or camps.¹ Despite early hopes and optimism that post-Soviet Russia would abandon oppressive policies and eliminate the existence of political prisoners, reports reveal a stark reality: many citizens are currently detained or face the threat of imprisonment for political reasons. This underscores the persistence of authoritarian practices and the ongoing struggle for political freedom in the country. Even though it's been years since the Soviet era, many of the dehumanizing conditions given to political prisoners are still used today. The most considerable persecution is within repressed religious and ethnic minorities. Islamic organizations like Hizb-ut-Tahrir have been labeled terrorists despite the lack of evidence. Most political prisoners in Russia are labeled as corrupt, violent, and unpatriotic. According to the Memorial Human Rights Center reports, prisoners undergo improper questioning of defendants, anonymous witnesses, falsification of evidence, and entrapment.² Russian prisons and penal colonies still resemble the Soviet Gulag, built back in Stalinist times. This system includes poor infrastructure, human rights violations, torture, corruption, and prisoner exploitation. Russian prison services know how to hide pathologies and corruption and gain extra money by exploiting prisoners and accepting bribes. The FSIN (Federal Penitentiary Service) is in charge of the administration and supervision of the prison system. Shockingly, they operate as a "state within the state." They have their health care service, transportation, education, etc., placing them in a significant position of power, corruption, and dominance. Prisoners are transported in windowless trains to unknown penal colonies. Since most of them are located far from populated areas, most prisoners are deprived of contacting their families and lawyers. There are four penal colonies: Less strict, ordinary, strict, and special. The first one allows prisoners to move freely and have

1. "Sakharov's list." Gary Lee. The Washington Post. Feb 8, 1987.

2. "Punishment without Crime." Ellen Leafstedt. Riddle. Mar 11, 2021.

family visitations. In the second one, prisoners are constantly supervised and kept in large barracks with 150 beds each. Finally, prisoners have more restrictions in the last two and are locked in cells with up to 50 prisoners each. Most of these colonies do not meet the required standard of space for prisoners. Due to overcrowding and the number of prisoners per cell, maintaining basic hygiene is difficult, leading to epidemic outbreaks. Unfortunately, the mortality rate is difficult to estimate because most prisoners' deaths are not reported. Prisoners are also victims of abuse, torture, and forced labor on a mass scale. Political trials are common in contemporary Russia because it's a way to tackle political opposition. This is why human rights defenders and minorities are highly prosecuted and repressed. Just in 2018, 195 political and religious prisoners were incarcerated. Even though Russian prisons are considered inhumane, President Putin has confirmed in 2018 that no new reforms are planned for the prison system.¹

Advocacy, campaigns and release strategies for political prisoners

"As of 1 October 2021, 321 people who were freed between 2014 and 2019 have been recognized as having been deprived of their liberty as a result of the armed aggression against Ukraine. In addition, according to human rights groups' data, at least 120 Ukrainian political prisoners are still deprived of their liberty or face restricted liberty on the territory of the Russian Federation or occupied Crimea."² Unfortunately, the number continues to increase due to the new Russian attacks. Human rights defenders, religious and ethnic minorities, and political dissents are held unfairly and un-

1. "[Russia Behind Bars: The peculiarities of the Russian prison system.](#)" Jan Strzelecki. OSW Center for Eastern Studies. Feb 07, 2019.

2. "[400 Ukrainians imprisoned without a crime in Russia.](#)" Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 20, 2021.

der poor conditions, including torture and even disappearances. This is why authorities and the community should be aware of this situation, and the inhumane treatment political prisoners receive because they defend what they believe. As a result, various organizations have created strategies, projects, and campaigns to help release political prisoners and create awareness of their situation.

Among these projects is the OVD-info, which is an independent Russian nonprofit organization created by the Human Rights Center Memorial that advocates for political prisoners.¹ Another project is the Coalition to free the Kremlin's political prisoners. Some of their members are Human Rights Foundation, Euromaidan SOS, Solidarus, and Center for Civil Liberties. They coordinate collective actions to free political prisoners and create awareness of each of their profiles to increase pressure over Russian authorities to release them.²

In partnership with USAID, Amnesty International, and Crimea SOS, the Ukrainian Institute and the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine created the project Crimea 5 am. Divided into three main components: A performance-document, a book, and an informational campaign. The Performance-document was based on the play by Natalia Vorozhbyt and Anastasia Kosodiy, which was created by interviewing 11 political prisoners and their families.³ This project seeks to draw attention to the negative repercussions of the invasion of Crimea on political prisoners, including the persecution of civil activists and Crimean Tatars. Furthermore, the project wants to educate as much as possible about political prisoners and their families so people can empathize with their realities and sup-

1. "About Us." OVD info.

2. "No to War." Free Russia Foundation.

3. "Crimea 5am Performance-Document." Dmytro Kostyumynsky. Dollmen Theater Company. Nov 2, 2021.

port their deliberation.¹ Yet another campaign is the Let My People Go by the Euromaidan SOS initiative. This project was supported by People in Need, Euromaidan Press, Euromaidan Warszawa, and the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. This campaign seeks to provide legal aid and create awareness of their situation. “It aims to release all the persons on the #LetMyPeopleGo list and monitors compliance with the fundamental rights of Kremlin’s hostages, particularly freedom from torture, free access to a lawyer, medical care, etc.” It also promotes the participation of individuals through monetary donations for campaigns and prisoners’ families, letters, and ways to share the campaign’s objectives.² These are just some of the campaigns created to release political prisoners in Russia. It is crucial to promote awareness of how individuals with their right to freedom of speech and assembly are taken prisoners and tortured because they have a different political or religious stand.

Additional procedures support the release of the Kremlin’s political prisoners besides the campaigns, including appeals, resolutions, and letters done by UN bodies, regional bodies, civil society groups, and organizations. In December 2018, the UN general assembly resolution 73/263 stated their concern about torture being used as a tool to extract false confessions. “Deeply concerned that, since 2014, torture has reportedly been used by the Russian authorities to extract false confessions for politically motivated prosecutions, including in the case of Oleg Sentsov, a Ukrainian film-maker, and expressing deep concern about the ongoing arbitrary detentions and arrests by the Russian Federation of Ukrainian citizens.”³ In August of the same year, the Committee Against Torture denounced the arbitrary detention of HRDs, lawyers, and political op-

1. “[Crimea 5 am.](#)” Crimea 5 am.

2. “[Let My People Go.](#)” Let My People Go.

3. “[General Assembly Resolution 73/263.](#)” United Nations General Assembly. Dec 22, 2018.

ponents and the involuntary placement in psychiatric institutions as a way of punishment. The UN Human Rights Council has issued appeals and allegation letters concerning arrests and detention of religious minorities like Jehovah's witnesses. Additionally, the European Parliament and Parliamentary Assembly of the Council of Europe (PACE) adopted various resolutions demanding the immediate release of political prisoners, including illegally detained Ukrainian citizens, for example, the case of Oleg Sentsov.¹

Ukrainian families flee the war across the Hungarian border to a peaceful area, Hungary, 2022.

1. [“The Kremlin’s Political Prisoners.”](#) Perseus Strategies. 2019.

Political prisoners today

As of October, 2021, the number of Ukrainian political prisoners in Russia is closer to four hundred:¹

individuals who are unreasonably imprisoned and tortured due to their beliefs. According to The Universal Declaration of Human Rights, “no one shall be subjected to torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.”² Unfortunately, political prisoners are constantly beaten up and exposed to epidemic outbreaks due to the lack of basic hygiene in prison. Sadly, the Russian violence and the persecution of Ukrainian political prisoners, mainly Crimean Tatars, continues until today with the new Russian invasion. Under the argument that Ukraine was a harmful threat to Russia’s safety, development, and existence and avoided their desire to join NATO, Putin started one of the biggest wars since 1945.³ Civilians are subjects of torture, abuse, enforced disappearances, and executions. During the past few months, activists, human rights lawyers, and journalists have been exiled or accused of being extremists and terrorists. They’ve been forced to leave their country through harassment, intimidation, and work disruption.⁴ For example, between 24-26 March 2022, the HRMMU reported the disappearances of 21 journalists and civil society activists. They’ve also received credible allegations “of more than 45 cases of torture and ill-treatment by civilians, police officers, and members of the territorial defense. In most cases, perpetrators allegedly duct-taped individuals to electricity poles or trees, partially or fully stripped them, beat them, including sticks and rods. {...} HRMMU notes a large number of videos with intim-

1. “[400 Ukrainian imprisoned without a crime in Russia](#).” Halya Coynash. Kharkiv Human Rights Protection Group. Oct 10, 2021.

2. “[Political Prisoners](#).” Douglas J. Dallier. Britannica.

3. “[Russian invasion 2022](#).” Paul Kirby. BBC News. May 9, 2022.

4. “[Russia: Repression Escalates](#).” Human Rights Watch. Jan 13, 2022.

idation and insults of Ukrainian POWs following their capture.”¹ It is crucial to support and create awareness through campaigns and human rights organizations to stop these hateful human crimes toward political prisoners and civilians.

Conclusion

Abuse and torture of Ukrainian political prisoners in Russia prevail until today. The war between Russia and Ukraine started back in 2014 with the invasion of Crimea and continues until today with Putin’s new attacks and bombing to “protect” Russia and avoid Ukraine’s union with NATO. Political prisoners, especially Crimean Tatars, were highly affected by Russia’s invasion. They were subject to torture, executions, and forced disappearances. For example, Oleg Sentsov is a filmmaker and activist sentenced to 20 years of prison after he protested against Crimea’s annexation, suffering inhumane treatment. After the support of human rights organizations and campaigns to release him, he was freed. Unfortunately, that is not the same situation for all political prisoners. Unfortunately, individuals who speak in favor of their political and religious beliefs are condemned to prison or death. All individuals deserve the freedom to be and tell their truth.

1. “[Human rights situation in Ukraine 2022](#).” United Nations Human Rights Office of the High Commissioner. 2022.

